

Sygn. akt IV CSK 319/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa W. Z. K.
przeciwko Województwu (...) - Zarządowi Województwa (...)
w B.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 14 stycznia 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- II. oddala wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego**

UZASADNIENIE

Uzasadniając wniosek o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 14 stycznia 2016 r., opartej na podstawie naruszenia art. 189 i 178 § 1 k.p.c., powód W. K. podniósł, że sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, wyrażające się w pytaniu, „czy powodowi przysługuje interes prawny w rozumieniu art. 189 k.p.c. w sytuacji w której wytoczone powództwo o ustalenie ma na celu ochronę jego praw, których realizacji dochodzić może jedynie w procedurze wznowienia postępowania administracyjnego, przy jednoczesnym założeniu, że z mocy przepisu szczególnego droga sądowa w przypadku tego konkretnego roszczenia jest wyłączona, a powód może na drodze sądowej dochodzić jedynie roszczeń pobocznych (odszkodowawczych) związanych z roszczeniem głównym?”

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli zachodzi (przynajmniej) jedna z wymienionych w tym przepisie przyczyn, co powinno zostać wykazane i należycie uzasadnione przez stronę składającą wniosek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Warunki, jakim powinno odpowiadać prawidłowe uzasadnienie wniosku zostały wszechstronnie wyjaśnione w ustabilizowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego.

Skuteczne powołanie się na przyczynę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., czyli na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, wymaga precyzyjnego sformułowania określonego, dotychczas nierozwiązanego problemu prawnego, wskazania przepisu stanowiącego podstawę jego powstania, zaprezentowania argumentacji prawnej przekonującej o istnieniu na tle tego problemu rozbieżnych ocen prawnych i świadczącej o poważnych trudnościach w jego rozwiązaniu. Zagadnienie to ponadto powinno być „istotne” ze względu na wagę przedstawionego przez skarżącego problemu interpretacyjnego dla systemu prawa i należy je postawić w sposób tak ogólny i abstrakcyjny, by mogło być rozpatrywane w oderwaniu od konkretnego stanu faktycznego, a wątpliwości z nim związane muszą mieć charakter wyłącznie prawny, czyli nie mogą obejmować elementów stanu faktycznego danej sprawy (por. postanowienia Sądu

Najwyższego z dnia 16 maja 2012 r., III CZP 14/12, z dnia 9 kwietnia 2015 r., V CSK 547/14 i z dnia 14 października 2016 r., IV CSK 137/16).

Uzasadnienie wniosku powoda nie odpowiada tym warunkom. Skarżący zmierza w istocie do dokonania przez Sąd Najwyższy kontroli prawidłowości zastosowania określonego przepisu prawa w konkretnych okolicznościach faktycznych sprawy. Pytanie skarżącego wraz z jego uzasadnieniem stanowią jedynie zmodyfikowaną wersję zarzutu kasacyjnego. W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało wyjaśnione, że uzasadnienie wniosku i uzasadnienie podstaw kasacyjnych, nie mogą być ze sobą utożsamiane, gdyż stanowią dwa niezależne i odrębne elementy konstrukcyjne skargi, które pełnią odmienne funkcje (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52). Uzasadnienie podstaw służy wykazaniu, że skarga jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie, uzasadnienie wniosku natomiast, iż zachodzi jedna z przyczyn wymienionych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., które przemawiają za przyjęciem skargi do rozpoznania. Każde z tych uzasadnień wymaga przedstawiania odrębnej argumentacji uwzględniającej odmienną pełnioną przez nie rolę.

Rolą Sądu Najwyższego nie jest wyjaśnianie wszystkich wątpliwości prawnych, jakie nierozzerwalnie wiążą się z procesem orzekania (stosowania i wykładni prawa) ani usuwanie wszelkich ewentualnych wad prawomocnych orzeczeń. Niedostatki argumentacji zawartej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku nie stanowią samoistnej przyczyny przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

Ponadto, niezależnie od kwestii przesłanek zastosowania art. 189 k.p.c., w sprawie została dokonana ocena skuteczności wypowiedzenia umowy, oparta na poczynionych w tym zakresie, wiążących (art. 398¹³ § 2 k.p.c.) ustaleniach. Ta, odrębna podstawa rozstrzygnięcia - jako nieobjęta podstawami skargi - pozostała niewzruszona (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Nie stwierdziwszy przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji, na podstawie 398⁹ § 2 k.p.c.

Wniosek strony pozwanej o zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym nie został uwzględniony, gdyż odpowiedź na skargę została wniesiona po terminie, a zatem bezskutecznie (art. 167 k.p.c.).

jw